

Eelotsuse küsimus

Kas hinnates küsimust, kas tegemist on iseseisva materjali koguga direktiivi 96/9/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 tähenduses, kuna selle elemente saab üksteisest lahutada, ilma et selle informatiivne väärtus väheneks, on määrava tähtsusega igasugune mõeldav informatiivne väärtus või ainult see väärtus, mille kindlaksmääramisel tuleb lähtuda sellest, millist eesmärki kõnealune materjalikogu täidab, võttes arvesse sellest tulenevat tüüpilist kasutaja käitumist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiiv 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitsse kohta (EÜT L 77, lk 20; ELT eriväljaanne L 3/15, lk 459).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 5. novembril 2014 – Essent Belgium NV versus Vlaams Gewest en Inter-Energa jt

(Kohtuasi C-492/14)

(2015/C 034/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Essent Belgium NV

Kostjad: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Teised menetlusosalised: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 28 ja 30 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid – käesoleval juhul Flandria 17. juuli 2000. aasta dekreet elektrituru korralduse kohta koosmõjus Flandria valitsuse 4. aprilli 2003. aasta määrusega, „millega muudetakse Flandria valitsuse 28. septembri 2001. aasta määrust taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmise edendamise kohta” –, mille kohaselt on tasuta jaotamise kord kohaldatav üksnes sellise võrku suunatud elektri suhtes, mis on toodetud Flandria piirkonna jaotusvõrkudega ühendatud tootmiseseadmetes, ja mille kohaselt arvatakse Flandria piirkonna jaotusvõrkudega ühendamata tootmiseseadmetes toodetud elekter tasuta jaotamise korra kohaldamisalast välja?
2. Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 28 ja 30 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid – käesoleval juhul Flandria 17. juuli 2000. aasta dekreet elektrituru korralduse kohta koosmõjus Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta määrusega taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmise edendamise kohta, nagu neid kohaldas VREG –, mille kohaselt on tasuta jaotamise kord kohaldatav üksnes elektri suhtes, mis on toodetud elektrit vahetult Belgias asuvasse jaotusvõrku suunavates tootmiseseadmetes, ja mille kohaselt arvatakse tootmiseseadmetes, mis ei suuna elektrit vahetult Belgias asuvasse jaotusvõrku, toodetud elekter tasuta jaotamise korra kohaldamisalast välja?

3. Kas esimeses ja teises küsimuses viidatud liikmesriigi õigusnormid on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega ja diskrimineerimiskeeluga, mis on muu hulgas sätestatud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 12 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/54/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ⁽¹⁾, artikli 3 lõiget 1 ja 4?

⁽¹⁾ ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) 6. novembril 2014 – Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon versus Axa Belgium SA

(Kohtuasi C-494/14)

(2015/C 034/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon

Vastustaja: Axa Belgium SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa ametnike personalieeskirjade artikli 85a lõikes 1 kasutatud mõistet „*vastutav kolmas isik*” tuleb liidu õiguses autonoomselt tõlgendada või viitab see tähendusele, mis on samal mõistel liikmesriigi õiguses?
2. Juhul, kui mõistel on autonoomne kohaldamisala, siis kas seda tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab kõiki isikuid, keda võidakse pidada surma, õnnetuse või haiguse eest vastutavaks, või ainult isikuid, kelle vastutus on süüline?
3. Juhul, kui mõiste „*vastutav kolmas isik*” viitab liikmesriigi õigusele, siis kas liidu õigus nõuab liikmesriigi kohtult, et see rahuldaks Euroopa Liidu tagasinõude, kui mõni EL töötaja on saanud kannatada liiklusõnnetuses, millega on seotud sõiduk, mille vastutust ei ole tuvastatud, kuna 21. novembri 1989. aasta mootorsõidukite kohustusliku vastutuskindlustuse seaduse artikkel 29bis näeb ette, et kindlustusandja, kes katab õnnetusega seotud mootorsõiduki omaniku, juhi või valdaja vastutuse, hüvitab vähekaitsitud liiklejatele kahju automaatselt, ilma et sõiduki omaniku, juhi või valdaja vastutus peaks olema tuvastatud?
4. Kas Euroopa ametnike personalieeskirjade sätete sisu või ülesehitus viitavad sellele, et kulud, mida liit on nende eeskirjade artiklite 73 ja 78 kohaselt kandnud, peavadki lõppkokkuvõttes jääma tema kanda?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Torino (Itaalia) 7. novembril 2014 – kriminaalasi Stefano Burzio süüdistuses

(Kohtuasi C-497/14)

(2015/C 034/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Torino